

کراکه.. جوانی و تراژیدیا

هاشم سەراج

(۱ - ۲)

«رەزا عەلی پوور» ھەمیشە بە ئەزمونی نوێ و ناوازه و جیاوازه و ڕوو لە نێوھندی شیعری کوردی دەکات، چەند سالتیک پیش ئیستا، بابەتیکم لە بارە کتیبی شیعری «قالییەک دەناسم لە ھەرچی گولیەتی ماندووە»، نووسی و لە گۆڤاری ڕامان بلاوووە، کراکه ئەزمونیکی تری رەزا عەلی پوور، پیم باشە بەرلەوھی لە ئەمۆسفیتری کراکه بدویم، بنەمای دوو شەپۆلی نوێی شیعری بخەمەرۆو کە لە ئەدەبیاتی ئێراندا ڕۆلێکی گەرم و کاریگەریان بینیوە، وەک رێچکەبەکی شیعریش تا ئیستا بە تاییەتی لە نێوھندی شیعری ڕۆژھەلاتی کوردستاندا ھەن، ناکریت بڵێم رەزا عەلی پوور کە ئاگاداری ئەدەبیاتی جیھانی و رەخنە و میتودی نوێی رەخنەیی و فیلم و دنیای سینەما و شپۆکارییە، لە ھەمان کاتدا چەندان وتار و خۆتندنەوی بۆ ئەو بابەتە کردووە، ئاگاداری ئەم دوو شەپۆلە شیعرییە نەبیت کە پێوەندییەکی راستەوخۆیان لە گەڵ خودی زمان و وشە و کایەیی زمانیدا ھەیە، یان بە دیدیکی ھایدگەری ھەردوو رێچکەکە «زمان بە مائی بوون» دەزانن و شیعریش بە جوۆرێک لەبیرکردنەو و بوونی

زمانی، ئیستا ھەول دەدەم ھەندی داتا و زانیاری لە بارە ھەردوو شەپۆل، یان رێچکە شیعرییە زمانی و ھێمایینەکانی بخەمەرۆو کە لە نێوھندی شیعری فارسی، یان ئێراندا سەریان ھەلداوە:

۱- شیعری حەجم، یان شیعری قەبارە، قەوارە، کە «بەرۆژ ئاکرەیی» لە ھەرگێرانی کتیبی «حەفتاکیل» ی «یەدوللایا روئیایی» دا و لە پاشبەندی بابەتیکدا کە دیانەبەگە لە گەڵ یەدوللایا روئیایی، بە شیعری بارسستایی ناوی دەبات و مانیفیستی شیعری حەجم لەم دیانەبەدا بۆ سالی ۱۹۶۹ دەگەریتەو کە یەدوللایا روئیایی لە گەڵ چەند شاعیریکی لەخۆی لاوتر بەیەگەو بە بلاوی دەکەنەو، یەدوللایا سەرەتا بە شیعەرەکانی «نیمایوشیج» کاریگەر دەبیت- نیما ناوی راستەقینەیی «عەلی ئەسفندیاری ۱۸۹۵-۱۹۶۰» لە شاری مازەندەرانی باکووری ئێران لە دایک بوو و بەرپاھەری شیعری نوێی ئێرانی دادەنریت، بە تاییەتی شیعری «ئەفسانە» کە تیکستیکی درێژە، یەدوللایا روئیایی دوای خۆتندنی زمانی فەرەنسی، ئاشنای شیعری فالیتری دەبیت و دەکەوتیتە

ژیر کاربگه‌ری خه‌یال و نیگای، پاشان به شیعره‌کانی «سان جوئن پیرس» سه‌سام ده‌بیت.

یه‌دوللا له‌م دیمانه‌یه‌دا ده‌لایت: «ئیس‌تا ئیدی ژیانی سالانی شاعیریم به‌ زمانی فارسی، پی‌م ده‌لایت که‌ چ‌ راسپارده‌یه‌کم بۆ ده‌وله‌مه‌ندکردنی زمانی سه‌رده‌می خۆم هه‌بیت، هایدگه‌ر ده‌لایت: «زمان مالی هه‌بوونه»، که‌واته هه‌بوونی شاعیر له‌و شوینه‌دا ده‌خورپ، که‌ دارو په‌ردووی ماله‌که‌ی خۆی به‌ده‌ستی خۆی هه‌لچینییت».

یه‌دوللا له‌م دیمانه‌یه‌دا هاوکات جه‌خت له‌سه‌ر رۆلی کاربگه‌ری خوینه‌ر، یان خوینه‌ری وه‌رگر ده‌کات له‌ لیکدانه‌وه و راقه‌کردنی ده‌قدا، بۆ ده‌وله‌مه‌ندکردنی بابه‌تی شیعره‌ی جه‌جم، به‌ پیوستنی ده‌زانم هه‌ندیک داتا و زانیاری تر له‌ باره‌ی به‌شیک له‌ بنه‌ماکانی «جه‌جم» بخرمه‌پوو، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌یه‌ش سه‌وود له‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک وه‌رده‌گرم به‌نیوی «پیشه‌کیه‌ک بۆ شیعره‌ی هاوچه‌رخه‌ی ئیرانی» که‌ جه‌مزه‌ کوتی و ئەحمه‌د ئەله‌یده‌ری به‌یه‌که‌وه به‌ زمانی عه‌ره‌بی نووسیویانه و له‌ ریگه‌ی ئینته‌رنیته‌وه نووسینه‌که‌م داگرتوه.

شیعره‌ی جه‌جم، شیعره‌ی ته‌که‌عیبی، یان موشور- ۱۹۶۰. شیعره‌ی جه‌جم زۆر له‌ شه‌شپالوو، یان ئاوپزه‌یه‌کی شووشه‌یی ده‌چیت کاتیک رووناکیه‌ک ده‌بیریت بۆ رووناکیه‌کی ره‌نگاوپه‌نگ دابه‌ش ده‌کیریت، یان رووناکیه‌کی ره‌نگاوپه‌نگی لی ده‌که‌وینته‌وه.

لیته‌دا تاقه‌ وشه‌ش قه‌سیده ده‌بیریت، یان ده‌سمیت بۆ ئەوه‌ی بۆ تاقه‌ وشه‌ی جوژاوجۆر دابه‌ش بیت،

که‌ نایینه‌ تیییدا جه‌شار ده‌دات، نه‌ک له‌ شتیکی تردا، په‌په‌وه‌کارانی شیعره‌ی جه‌جم بۆ ئەم به‌راوردکاریه‌ سه‌وودیان له‌ بواری زانسته‌ی رووناکی، یان رووناکیناسی و ته‌نی به‌رجه‌سته‌ی کریستالی و موکه‌عه‌بی شووشه‌یی وه‌رگرتوه، وه‌ک لیکچواندنیک له‌گه‌ل کرده‌ی نووسینی شیعره‌ی جه‌جم جوژیک له‌ به‌راوردکارییان ئەنجام داوه‌ که‌ تاقه‌ وشه‌ له‌ تیکستدا له‌ رووی ده‌لاله‌ته‌وه به‌ شکانه‌وه‌ی تیشک و رووناکی چوینراوه، له‌ روویه‌کی دیکه‌وه شاعیریه‌ جه‌جم له‌ کرده‌ی شیعر نووسیدا یاری به‌ زمان ده‌کات. له‌ ریگه‌ی پاش و پیشخستنی تاقه‌ وشه‌کان، کار و کارا و به‌رکار، هه‌روه‌ها له‌ رووی بنه‌مای پیکه‌ته‌ی تیکسته‌وه گرنگی به‌ مملانی وینه‌یی ده‌دریت، هه‌روه‌ها شه‌پۆلی شیعره‌ی جه‌جم له‌ که‌شوه‌وه‌ی پر هاتوها‌واری ئایدیۆلۆژی و ئاراسه‌ته‌ کۆمه‌لاه‌یه‌تیه‌کان دوور ده‌که‌وینته‌وه، ده‌شیت شاعیریه‌ جه‌جم له‌گه‌ل میشه‌نگیک، یان میشه‌سوله‌یه‌ک دیالۆگیک بسازینیت و تیییدا به‌شیوازیکی ناراسته‌وخۆ له‌ نه‌هامه‌تیه‌کانی واقیع بدویت، یه‌دوللا روئیایی بنه‌مای شیعره‌ی ته‌که‌عیبی، یان جه‌جمی دانا و مانیفیستی شیعره‌ی جه‌جمی بلاوکرده‌وه، ئەو شاعیرانه‌ی که‌ مانیفیسته‌که‌یان واژۆ کرد، مانیفیستی «سبانسمانتالیزم» بریتی بوون له‌، بیژن ئیلاهی، په‌رویز ئیسلام پوو، مه‌حموود شوجاعی، به‌ه‌رام ئەرده‌بیلی، مه‌نوجه‌هر شه‌بیانی، هۆشه‌نگ تندرکیا، فه‌یرووز ناجی، هه‌لبه‌ته

ئەم شه‌پۆله‌ شیعریه‌ و شه‌پۆله‌کانی تریش دوای په‌یدابوونی په‌خشانی نوئی ئیرانی سه‌ریان هه‌لداوه، لیته‌دا به‌ پیوستنی ده‌زانم له‌ شه‌پۆلیکی تری شیعره‌ی نوئی ئیرانی بدویم به‌نیوی شیعره‌ی زمانی: ئەم شه‌پۆله‌ شیعریه‌ به‌ ریبه‌رایه‌تی «ره‌زا به‌راهه‌نی / ۱۹۳۶- ته‌بریز، ره‌زا به‌راهه‌نی نووسه‌ر و په‌خنه‌کاری ئەده‌بی و شاعیریکه‌ی چه‌په‌روه‌ی ئیرانییه‌ و له‌ بواری رۆمانووسیشدا ئەزموونی هه‌یه، شیعره‌کانی به‌راهه‌نی سه‌ره‌تا فۆرم و ره‌نگ و بۆی شیعره‌کانی نیما یوشیج له‌خۆ ده‌گرن، پاشان شیوه‌ و ستایلی شیعره‌ی سپی، دواتر شه‌پۆلیکی شیعره‌ی تاییه‌ت به‌شیوازی خۆی ده‌هینیته‌کایه‌وه، به‌ تاییه‌تی دوای ئاشنابوونی به‌هزر و روانین و بۆجونه‌کانی هه‌ریه‌ک له‌ جاک دریدا و رۆلان بارت و یاکسون، ده‌توانیت جاری شه‌پۆلی شیعره‌ی زمانی بدات. به‌راهه‌نی له‌ کتیبی «گوتاریک بۆ په‌پوله‌کان» که‌ بریتییه‌ له‌ دیوانیکی شیعره‌ی، تیییدا بانگه‌شده‌ی گوتاریکی نوئی شیعره‌ی ده‌کات و داوا ده‌کات به‌ شیوه‌ و شیوازیکی نوئی مامه‌له‌ له‌گه‌ل زماندا بکیریت، کتیبه‌که‌ زۆرتر له‌ مانیفیستیکی شیعره‌ی نزیکه‌ تا له‌ شیعر، ئامانجی سه‌ره‌کی دامه‌زراندنی گوتاریکی نوئی شیعریه‌.

به‌راهه‌نی له‌ کتیبی «میژوووی نیرسالاری» دا کۆمه‌لێک ده‌قی کۆن و دیرینی ئەده‌بی و رۆشنبیری شی ده‌کاته‌وه و ده‌گاته‌ ئەو به‌رایه‌ی که‌ مۆرکی نیرسالاری به‌سه‌ر ئەده‌بیاتی فارسی، یان ئیرانیدا زال، پیتی وایه‌ شیعره‌کان هه‌م له‌ شیعره‌ی جیهانی داپراون، هه‌م له‌و ئەزموونه‌

دهدۆزیتتهوه و «دال» بهردهوام له بزاڤتیکی ههتا ههتا ییادیه و دالی تر و مه دلوولی تری لی دهکه ویتتهوه، مه به ستم ئه وه یه ئه وه خوینتهری وهرگره له ریگهی به شدار بکردن و خویندنه وه وه «دهقی کراوه» دهخولقی نیت و به شدار ی له کردهی دانان «التالیف» دهکات، دهلاله تی شاراهوی جوراوجور ددهدۆزیتتهوه، کۆدهکان هه لده وه شینیتتهوه، چونکه زمان به ره مه یتهری واتایه، خوینتهر هه ول ده دات دهق له دهسه لاتی دانهر رزگار بکات و تا دهگاته جوریک له ئارامی فهنتازی و خه یالی سیکسی و چیژ و خوشی، دهشی دهق له ریگهی دهنگی شاراوهی و هه سه سه سی زمانییه وه جوریک له چیژی سیکسی به وهرگر به خشیت، ئهم پروانییه له دهر برینه کانی «رۆلان بارت» هه وه سه رچاوه دهگریت، یان ئه وه تا خوینتهر له ئاسۆکانی دهقدا به دوا ی ئه و بیده نگییه دا دهگه ریته که پیوهندی به مردنه وه هه یه، ئه مه یش هه ولدانه بو ئه وه ی بگاته جیهانی «ئورفیوس» وه ک چون مۆریس بلانشو «۱۹۰۷-۲۰۰۳» جهختی له سه ر دهکات، مه به ستم له م خویندنه وه یه ئه وه یه ئاخو ئهم دوو شاعیره ئیرانییه که ئه وسا جهختیان کردوه ته سه ر رۆلی کاریگه ری خوینتهر- وهرگر- ده بیته بیران له و پرد و پیوهندییه کردیته وه که دهق و خوینتهر به یه ک دهگه یه نیت، چونکه ئه گه ر کرده ی خویندنه وه بوونی نه بیته، دهق له ره فه کانی کتیبخانه کانا ده مینیتته وه و تۆزی له سه ر دهنیشیت، رهنگه به شیکسی گرنگی ئهم پرد و پیوهندییه خو ی له توخمی شیعرگه راییدا بدۆزیتته وه، پاشان له م توخمه گرنکه ددهویم،

هه ر له بواری خوینتهر و خویندنه وه و راقه دا ئه گه ر «مارتن هایدگه ر «۱۸۸۹-۱۹۷۶» یسان هیرمینوتیکای هایدگه ر متمانه ی له سه ر تیگه یشتن و ته فسیر کردیته «هانز جورج گادامیر ۱۹۰۰-۲۰۰۲» چه مکی سییه می بو زیاد کرد ئه ویش «دیالۆگ» ه، وپرای بایه خدانی به ره هندی میژووی دهق، گادامیر له ریگهی راقه و تیگه یشتن و به ره مه یتهری واتا و تواندنه وه ی ئاسۆکان و ره هندی میژووییه وه کاریگه ری له سه ر قوتابخانه ی کونستانس و هه ردوو مامۆستا به ناویانگه که ی (هانز روبرت یاس) و «فولفگانگ ئایزر» به جی هیشته و توانییان سوود له چه مکی ئاسۆی تیگه یشتنی گادامیر وهرگر، چونکه گادامیر دووباره به های دایه وه میژوو، یاس توانی تیوری ئاسۆی چاوه روانی له نیوان وهرگر و دهقدا بینیتته کایه وه قوتابخانه ی، یان زانکۆی «کونستانس» ی ئه لمانی و ئیستیتیکای وهرگرتن سوودی له فینۆمینۆلیژیا و هیرمینوتیکا وهرگرت و ئایزر پیتی وابوو که دهق کۆمه لیک بۆشایی تیدایه و پیویسته وهرگر له ریگهی ئاویته بوونی به بنیادی تیکست و بنیادی درکردن و تیگه یشتنه وه بۆشاییه کان پر بکاته وه. ئایزر هاوکات تیکستی بو سه ر دوو جه مسه ر دابه ش کرد، جه مسه ری هونه ری په یوه ست کرد به خودی دانهر و جه مسه ری (ئیستیتیکای) یشی بو خوینتهری وهرگر جی هیشته، به و مه به سه ته ی کاری ئه ده بی دوا ی کرده ی خویندنه وه دروست ده بیته، واته ئه وه خوینتهره چه مکی

ئیسیتیتیکای به دهق ده به خشیت، به لام بابه تی درز و کسه لیتن و بۆشاییه کانی نیتوه ق که ئایزر له بواری تیوری وهرگرتندا کاری له سه ر کردوه، ئهم بیرۆکه یه له بنه رته دا بو «رۆمان ئینگاردن ۱۸۹۳-۱۹۷۰» ی بیرمه ندی پۆله ندی و قوتابی «هۆسرل» ده گه ریته وه، هۆسرل له بواری فینۆمینۆلیژیا، ده یگوت پیویسته بو خودی شته کان بگه ریته وه و شت چون له به رده م هۆشیارماندا خو ی دهرده خات، وپرای جه ختکردنی له سه ر هۆشیاریه کی مه به ستدار، رۆمان ئینگاردن بایه خی به ئیستیتیکای فینۆمینۆلیژی و ئیستیتیکای ئه ده بی و ئۆنۆلیژیای هونه ری ده دا، ئینگاردن وه ک فینۆمینۆلیژییه کی ئیستیتیکای له بواری خویندنه وه ی دهقدا پیویسته خۆمان به هه لچوون و هۆکاره خودیه کان به دوور بگرین و ئه رکی گرنگی ئیمه ئه وه یه وه سفی ئه و کیانه بکه ین له ئاماده یی و خۆدهرخستنیدا له به رده م هۆشیارمان، جهختی له سه ر تیوریتی په تی و بابه تی ده کرد، رۆمان ئینگاردن تیکستی بو سه ر چوارچین دابه ش کرد چینی دارتیزراوه دهنگییه کان، چینی یه که کانی واتا، چینی بابه ته خۆنۆینه کان «له نواندنه وه هاتوه» چینی دیارده هیلکارییه کان، به لام فۆرمالیسته روسیه کان له بواری راقه و خویندنه وه ی دهقدا که بایه خیان به فۆرم ده دا، هه لی دواندی ناوه رۆکی ده قیان به خوینتهر دا که ئهم فۆرمه به بۆچوونی خو ی شی بکاته وه، ده توانم بلیم له دنیای راقه کاریدا رۆلی خوینتهری وهرگر گرنگی و بایه خیک زۆری پیتی دراوه، ئه وه تا له جیهانی راقه دا

سه‌بارت به دهق و کاره‌کانی دانه‌ر رسته‌یهک هه‌یه زۆرجار دووباره ده‌بیته‌وه «دهق ته‌نیا به ماچی خوینهر ژبانی تیدا ناگه‌ریت»، به‌لام لای رۆمان ئینگاردن دهق له‌خۆ ده‌رخستنیدا گۆشه‌هیلکاریه‌کانی پیشکەش ده‌کات، چونکه پیتی وایه ئیسکه په‌یکه‌ری دهق، یان لایه‌نه هیلکاریه‌کانی بۆشایی و سپه‌بسی سپییان تیدایه و شوپنی به‌تالان. ئینگاردن به‌قلیش، یان توخمه ده‌ستنیشان نه‌کراوه‌کان ناویان ده‌بات، نه‌وانه‌ن که له‌نیوان دهق و وه‌گردا جوړیک له‌نا ریککه‌وتن و ناسازان دروست ده‌کەن، نه‌مه‌یش ده‌بیتته هۆی ناویتته‌بوون و پتیه‌ندیگرتن و ئالوگۆرکردن له‌نیوانیاندا، که‌واته‌وه بۆشاییانه هانی خوینهر ده‌ده‌ن بۆ به‌شداریکردن و به‌ره‌مه‌یینان و تینگه‌یشتنی مه‌به‌ستی دهق، ئایزهر ئهم پرکردنه‌ویه به‌زه‌خیره‌ی دهق نیوزه‌ده‌کات، ئایزهر له‌کتیبی کردی خوتندنه‌وه‌دا ئهم کرده‌یه به‌چالاکیه‌کی کرده‌کی و زه‌ینی وه‌سف ده‌کات که به‌شداریه‌ی له‌به‌ره‌مه‌یینانی و اتا ده‌کات، هه‌مان پرۆسه‌ی به‌ره‌مه‌یینانی و اتا له‌هیرمینوتیکای هانز جورج گادامیردا خوتنه‌ر بۆ مه‌به‌ستی ده‌ستنیشانکردنی و اتا کار به‌خه‌یالی ده‌کات، واته‌وه خه‌یاله‌قلیش و که‌لین و بۆشاییه‌کانی دهق پر ده‌کاته‌وه، ئهم پرۆسه‌یه له‌بنه‌ره‌تدا له‌فینۆمینۆلۆژیای ئینگاردنه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه، به‌لام بابته‌ی چه‌مکی بۆشاییه‌کان له‌سه‌ر ئاستی ئۆنتۆلۆژی لای «مارتن هایدگه‌ر» به‌شپوه‌یه‌کی تر باسی لیتوه‌کراوه، بوون هه‌میشه‌بج

بنه‌ره‌ت و ناته‌واوه، ته‌واو و کۆ نییه، مرۆف هه‌ول ده‌دات له‌رینگه‌ی چالاکیه‌کانیه‌وه درز و بۆشاییه‌کانی بوونی پر بکاته‌وه، به‌لام دواجار مه‌رگ دیت و سه‌رجه‌م بۆشاییه‌کانی بوونی پر ده‌کاته‌وه و به‌ره‌و ته‌واو کۆبی ده‌بات، ده‌شیت هایدگه‌ر له‌رووی خودی زمان و راقه‌وه له‌سه‌ره‌تادا و پیرای هۆسه‌رل سوودی له‌بۆچونه‌کانی فه‌یله‌سووفی لاهوتی ئه‌لمانی «شلایرماخر ۱۷۶۷-۱۸۳۴» وه‌رگرته‌یت، شلایرماخر له‌بواری هونه‌ری تینگه‌یشتندا به‌دامه‌زپینه‌ری هیرمینوتیکای گشتی ناوده‌بریت، پیتی وایه هه‌موو تیکستیک خۆی له‌جه‌سته‌یه‌کی زمانیدا ده‌نوینیت و بۆ تینگه‌یشتن له‌هه‌ر گۆته و ده‌برینیکی زمانی به‌گشتی و بۆ دۆزینه‌وه‌ی و اتا پتیه‌سته‌ی رتسای ریزمانی به‌کاربه‌یین، چونکه شلایرماخر وای بۆ ده‌چیت که بیرۆکه له‌گه‌ل بنیادی زمانیدا ناویتته‌وه ده‌بیت بۆ پتیکه‌یینانی و اتا، له‌هه‌مان کاتدا ده‌شی‌مارتن هایدگه‌ر له‌بواری ئۆنتۆلۆژی و راقه‌وه و روانینه‌زانسته‌یه‌کانیدا و پیرای بۆچونه‌فینۆمینۆلۆژییه‌کانی «هۆسه‌رل»ی مامۆستای سوودی له‌بیرمه‌ند و پزیشکی سایکۆلۆژی ئه‌لمانی فلهلم دیلتسای «۱۸۳۳-۱۹۱۱» وه‌رگرته‌یت.

دیلتسای پیتی وایه مرۆف بوونه‌وه‌ریکی میترۆوییه و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌نیوه‌ماندا ده‌ژیت و له‌کۆتاییدا بوونی ده‌ستنیشان ناگریت، ته‌نیا به‌له‌دایکبوون و مردن نه‌بیت، مه‌به‌ستم له‌خستنه‌رووی ئهم هزر و روانین و بۆچونانه‌ده‌رباره‌ی دهق و تینگه‌یشتن و راقه‌وه‌مه‌ویت

بلیم، دهق و هزر و تینگه‌یشتن و راقه‌وه‌ی دیتروونه‌وه‌یه‌کی به‌رده‌وامی بج کۆتایی پرۆسه‌ی «ده‌قئاویزان» دا ده‌ژین و هه‌ر بیرمه‌ندیک دیت و له‌رووی هزر و روانین و دنیا‌بینیه‌وه تۆزیکه‌ی ده‌خاته‌سه‌ر و رهنگه‌مرۆفیش وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی له‌خۆیایی و داماو به‌ره‌می دیرینی هه‌مان پرۆسه‌ی ده‌قئاویزان بیت، بۆیه‌له‌م سه‌ره‌زمینه‌فراوانه‌دا نه‌ده‌قی په‌تی بوونی هه‌یه‌نه‌ره‌گه‌زی پاک، له‌رووی ده‌قئاویزان‌ه‌وه هزره‌فله‌سه‌فیه‌کانی (فیلهلم دیلتسای) وه‌ک دیارترین په‌خه‌کساری هۆشمه‌ندی میترۆوییه له‌فله‌سه‌فه‌ی هاوچه‌رخ و خاوه‌نی فله‌سه‌فه‌ی ژبان و راقه‌وه و زانستی روح و ئه‌زمونی ژبانی و نیوزه‌ده‌کردنی مرۆف به‌بوونه‌وه‌ریکی میترۆوییه له‌جه‌وه‌ه‌ریدا، که له‌نیوه‌ماندا ده‌ژیت کاربگه‌ری له‌سه‌ر چه‌ندان بیرمه‌ند و ته‌ئوبلکاردا به‌جی هیشته‌وه، له‌وانه، شلایرماخر، هۆسه‌رل، هایدگه‌ر، گادامیر، دیلتسای داوای ده‌کرد هزری راقه‌ویی له‌نیوان فله‌سه‌فه‌ی میترۆودا یه‌کگرته‌یک ریک بخات، چونکه دیلتسای زانستی مرۆف «زانینی روح»ی له‌زانستی سررووشتی جیاکرده‌وه، ئه‌گه‌ر بۆ هه‌مان بابته‌ی پیشوو بگه‌ریمه‌وه و له‌بواری راقه‌وه‌ه‌له‌شانه‌وه‌گه‌ریدا له‌پتیه‌ندی نیوان «دال و مه‌دللول» بدویم.

«جاک لاکان ۱۹۰۱-۱۹۸۱» گه‌یشته‌وه و بروایه و سه‌لمانندی که پتیه‌ندی نیوان دال و مه‌دللول ناجیگیره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش و اتا دواجار به‌ناجیگیری ده‌مینتته‌وه، پاشان (جاک دریدا ۱۹۳۰-۲۰۰۴) له‌رینگه‌ی چه‌مکی زمان و جیاوازی و پتیه‌ندی نیوان داله‌کانه‌وه، که له

وهرگورانیکی بهردهوامدان گه‌یشته
 نهو بروایه که واتا هم‌میشه به
 دواخراوی ده‌میتته‌وه، لیره‌دا
 گوته‌یه‌کی «نیتشه» م‌بیر ده‌که‌ویتته‌وه
 که ده‌لایت شتیک ون بووه و تا
 نه‌به‌د نادۆزرتته‌وه، ده‌شیت مه‌به‌ستی
 نیتشه له چه‌مکی واتا بیت، چونکه
 واتا هم‌میشه له‌نیوان گه‌مه‌ی دال و
 مه‌دللول و وهرگورانی داله‌کاندا به
 ونکراوه‌یی و دواخراوی ده‌میتته‌وه،
 هه‌روه‌ها لای «جاک لاکان» زمان
 چه‌شنی نه‌ست، یان نااگایی
 بنیادنراوه، یان به شیوازتیکی تر
 ناخودئاگایی شیوه‌ی زمان
 وهرده‌گریت و جه‌وه‌ه‌ری زمان
 نااگاییه‌که‌یه‌تی و زمان له هه‌مان
 کاتدا لۆژیکی نااگایی فۆرمۆله
 ده‌کات و نااگایی چه‌شنی زمان
 پیکدیت و له دیارده‌کانیدا
 ده‌رده‌که‌ویت، لای لاکان، یان له
 ده‌روونشیکاری لاکاندا خودی وشه
 گرنکه و بایه‌خیکی ته‌واوی پی
 ده‌دات، چونکه نااگایی بریتییه له
 پیکهاته‌یه‌کی زمانی، یان وه‌ک
 نه‌وه‌ی زمانیکی بنیادنراوه، نه‌و
 خویه‌تی له‌نیو مرۆفدا ده‌دویت.
 به‌پیتی نه‌م بنچینه سایکۆلۆژییه
 ده‌کرت هیماکانی بکرتنه‌وه، لاکان
 له تیوری ده‌روونشیکاریدا به دریتی
 له چه‌مه‌که‌کانی ته‌ماهی و خه‌یالی و
 سیمبۆلی و ریالی و بۆشایی خود و
 قۆناغی ئاوینه ده‌دویت، لای لاکان
 نه‌ست، یان نااگایی کار له‌سه‌ر
 ده‌لاله‌ت ده‌کات، چونکه
 پیکهاته‌یه‌کی ته‌واوی زمانیه‌ و
 بنیاده زمانیه‌که‌ی به‌پله‌ی یه‌ک له
 میتافۆزی نه‌ده‌بی ده‌کات و ده‌کرت
 له ریگه‌ی نه‌مه‌وه هه‌ر ده‌لاله‌تیکی
 تاییه‌تی ناشایسته بۆ ناویک
 بگۆردیت، یان بۆ ده‌لاله‌تیکی تر،

نه‌م پرۆسه‌ی گۆرانه له «کینایه»
 ده‌کات، چونکه لای لاکان نااگایی
 کار له‌سه‌ر ده‌لاله‌ته‌کان ده‌کات نه‌ک
 نه‌و مه‌دللولانه‌ی که زاراوه‌کان
 هیمای بۆ ده‌که‌ن، لای لاکان قۆناغی
 ئاوینه نه‌و چرکه‌ساته‌یه که تییدا
 مندال له جاری یه‌که‌مدا له‌گه‌ل
 وینه‌ی خویدا له ئاوینه‌دا به‌ره‌و
 ته‌ماهی‌بوون ده‌روات، وه‌ک
 پیکه‌تینه‌ریک بۆ «من» به‌و
 سیفه‌ته‌ی شوپنیکه بۆ ناساندنی
 هه‌له، قۆناغی ئاوینه درک‌کردنی
 منداله به خودی خو‌ی و له کاتی
 چوونه نیو جیهانی زمان و
 هیماکانه‌وه فۆرموله ده‌بیت،
 مه‌به‌ست له خسته‌ه‌رووی بابه‌تی
 زمان و نااگایی، یان نه‌ست، که
 لای لاکان «نااگایی بریتییه له
 پیکهاته‌یه‌کی زمان» شیعریش لای
 هایدگه‌ر زمانه، که‌واته نه‌وه
 نااگاییه، یان زمانی نه‌سته که
 پرۆسه‌ی شیعر نه‌نجام ده‌دات، یان به
 شتیه‌یه‌کی تر شیعر به‌ره‌می زمانی
 نااگاییه، ئیستا هه‌م‌م‌سان بۆ نه‌و
 بابه‌تانه ده‌گه‌ریمه‌وه که له ده‌سپیکی
 نه‌م خویندنه‌وه‌یه‌دا ئاماژه‌م بۆ کردن،
 به‌تایبه‌تی خودی وینه‌ی لای
 شاعیرانی «حه‌جم» بایه‌خیکی زۆری
 پی دراوه، وینه‌ی شیعی له ریگه‌ی
 مملاتی و ناکۆکی وینه‌یه‌وه
 پیکهاته‌ و بنیادی تیکست به‌ره‌و
 پری و ته‌واو کۆبی ده‌بات، زۆریه‌ی
 بیرمه‌ند و شاعیرانی جیهان
 بایه‌خیان به چه‌مکی وینه‌ داوه
 «ئه‌رستۆ» پیتی وایه‌ بیرکردنه‌وه به‌بی
 وینه‌ مه‌حاله، «ئیزراپاوه‌ند» له
 بزاقی شیعی وینه‌گه‌راییدا به
 قوولی له پتوه‌ندی نیوان وینه‌ی
 شیعی و خودی خه‌یال ده‌دویت،
 «گاستۆن باشلار ۱۸۸۴ -

۱۹۶۲» وای بۆ ده‌چیت که شیعر
 بریتییه له هیشوو‌یه‌ک وینه، باشلار
 له کتیبی «کلپه‌ی مؤم- له‌ب
 الشمعة» جه‌خت له‌وه ده‌کات که
 خه‌یال له به‌ره‌مه‌هیتانی وینه‌دا
 رۆل‌تیکی خولقینه‌ر ده‌بینیت، له
 هه‌مان کاتدا جه‌خت له‌سه‌ر
 جه‌مسهری خه‌یالی و جه‌مسهری
 نااگایی ده‌کات. کاتی خوددیتوو به
 کلپه‌ قسه بۆ کلپه‌ ده‌کات وه‌ک نه‌وه
 وایه قسه له‌گه‌ل خویدا بکات، بۆیه
 شیعر لای باشلار بۆ خو‌ی
 سه‌رسورمانه، نه‌گه‌ر تۆزتیکی له
 بوونی زمان رابمینی، یه‌کسه‌ر هه‌ست
 ده‌که‌ین زمان بریتییه له
 پیکهاته‌یه‌کی مۆسیقی و وینه‌ی،
 ئیمه کاتیک وشه‌یه‌ک ده‌رده‌پرن،
 یان «دال» یک فری ده‌دین به
 روانگه‌ی -سوسیتر- یه‌کسه‌ر
 وینه‌یه‌کی زه‌بنیمان لا دروست
 ده‌بیت، وپرای نه‌وه‌ی که زمان بۆ
 خو‌ی شوپنگه‌وه‌ی ریتم و مۆسیقایه،
 ده‌توانم بلیم شیعر بۆ خو‌ی، یان
 پرۆسه‌ی شیعر بۆ خو‌ی ده‌ست بردنه
 بۆ نه‌م پیکهاته‌ وینه‌ی و مۆسیقییه،
 به‌لام نه‌م ده‌ست بردنه چۆن ده‌که‌ویتته
 جیهانی شیعرگه‌راییه‌وه، به‌ره‌له‌وه‌ی
 له چه‌مکی شیعرگه‌رایی بدویم
 ده‌مه‌ویت ئاماژه‌یه‌ک بۆ «کراکه» ی
 ره‌زا عه‌لی پوور بده‌م، ئاخۆ منی
 شیعر که له بنه‌ره‌تدا خودتیکی
 مه‌عریفیه‌ و لای ره‌زا عه‌لی پوور
 چۆن به زمانی نه‌ست و نااگایی
 هابیتوس و باکراوند و تیرامان و
 روانین و دنیا‌بینیه‌کانی
 ده‌نوسیتته‌وه و چه‌مکی شیعرگه‌رایی
 له درز و بۆشاییه سپیه‌کان و
 مه‌ودای شه‌ژاوی ده‌قدا هانی وهرگر
 ده‌دات ده‌لاله‌ت بیسات و واتای
 جیاواز جیاواز به تیکست

بیه‌خشیت، چونکه به‌پیتی روانینی «نایزەر» بۆ تیکست، که دابه‌شی سەر دوو جه‌مسهری ده‌کات، ده‌شخ به‌شیتی ره‌گه‌زی شیعرگه‌راییی له جه‌مسهری هونه‌ریدا نیشه‌جی بیت وه‌ک ده‌قیکی زیندوو، یان ده‌قی و‌الا که له ده‌قی رووکه‌ش و مردووی وه‌ک راپۆرت‌ه‌کانی دنیای پۆلینکردنیکی «هایدگەر» ی که له جیهانی شیعی «هیلدرلین» دا ده‌قی بلیمه‌ت له رووکه‌ش جیا ده‌کاته‌وه، به‌لام نایزەر به‌شه‌گرنه‌که‌ی شیعرگه‌راییی ده‌خاته پال وەرگره‌وه، مه‌به‌ستم جه‌مسهری ئیستیتیکیه، که خۆینه‌ر له‌م جه‌مسهره‌وه مامه‌له له‌گه‌ل تیکست ده‌کات و واتا و شیعرگه‌راییی و ئیستیتیکیکی پێ ده‌به‌خشیت له‌وه‌یه له‌م شوینه‌وه بانگه‌شه‌ی مه‌رگی نووسەر «دانەر» رابگه‌یه‌نیت و به‌وه‌په‌ری ئازادیه‌وه مامه‌له له‌گه‌ل ده‌قدا بکات و چه‌ز و چیژ و ئاره‌زووه‌کانی خۆی بنووسیته‌وه. ده‌کریت چه‌مکی شیعرگه‌راییی به‌و هیزه‌ زمانیه نادیاره بچوینریت که له پانتایی ده‌قدا ده‌گه‌ریت و مالتیکی تایبه‌ت به‌خۆی نییه، به‌لکو سه‌راپای زمانی ده‌ق به‌مالی خۆی ده‌زانیت. شیعرگه‌راییی جووله‌یه‌کی نادیارى زمانیه‌ی له‌ی جان کوهین ۱۹۱۹- ۱۹۹۴، له لادان و هه‌ل‌خزانی زمانیه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت، کوهین له‌کتیبی «بنیادی زمانی شیعردا» له‌رێگه‌ی کۆمه‌لێک دوالیزمه‌وه له هه‌ل‌خزانی شیعی ده‌دویت، یه‌کێک له‌م دوالیزمانه‌ بزافی فۆنه‌تیکی و سیمانتیکیه له‌نیو تیکستدا، لێره‌دا هه‌ل‌خزانی شیعی و زمانی سه‌باره‌ت به‌ پێودانگی باوی زمانی

ده‌ستنیشان ده‌کات، واته‌ رێژه‌ی لادان و هه‌ل‌خزانه‌کان، هه‌ندیک له‌ ره‌خه‌کاران ئه‌م هه‌ل‌خزانه‌ شیعییه‌ی کوهین که په‌یوه‌سته به‌ به‌ره‌مه‌نیانی توخمی شیعرگه‌راییه‌وه، پا‌به‌ندی شیواز و چۆنه‌تی ده‌رپه‌ین ده‌که‌ن، هه‌ندیکی دیکه به‌شیه‌یه‌کی دیکه لێی ده‌روان، ده‌شیت ره‌گه‌زی شیعرگه‌راییی له پانتایی تیکستدا به‌ تاله‌ تیشکیکی خیرای زمانی بچوینین که له‌ شه‌وی جه‌سته‌ی شیعر و واتادا ده‌گه‌ریت و پنته‌گه‌لێک رووناک ده‌کاته‌وه و تیده‌په‌ریت و هه‌رگیز ده‌ستگیر ناییت، که‌واته ئه‌وه توخمی شیعرگه‌راییه که شیعر له‌ ناشیعر جیا‌ده‌کاته‌وه، هه‌له‌به‌ته به‌شه‌که‌ی تری ئه‌م توخمه‌ ده‌که‌وێته لای وەرگره‌وه، ره‌نگه‌ لای خۆینه‌ر که‌شی جیگیری ده‌روونی و دل‌خۆشی و هه‌ل‌چوونی ئیستیتیکی و خه‌یالی سیکسی... تاد، هه‌ریه‌ک له‌م حاله‌تانه له‌ کرده‌ی خۆینه‌ده‌دا کاریگه‌ری خۆی هه‌بیت، له‌ هه‌مان کاتدا مه‌رج نییه هه‌موو لادان و هه‌ل‌خزانیکی زمانی شیعرگه‌راییی به‌ره‌م به‌ینیت. چونکه شیعرگه‌راییی له‌گه‌ل داپژان و ده‌ستپیشخه‌ری زمانیدا له‌ دایک ده‌بیت، ئه‌م حاله‌ته‌ش له‌ جیهانی نووسیندا پێوه‌ندی به‌ نا‌گایی و زمانی نه‌سته‌وه هه‌یه، وه‌ک پێشتر لای «لاکان» له‌ بنیادی زمان و نا‌گایی دوا‌ین، لێره‌دا پێم باشه دوو نمونه له‌سه‌ر که‌شی نووسین به‌مه‌روو، به‌ تایبه‌تی ئه‌و چرکه‌ساتانه‌ی سوژه‌ نوومی جیهانی شیعر نووسین ده‌بیت و چۆن ده‌که‌وێته حاله‌تی گوزارشت و ده‌رپه‌ینی زمانی، «گاستون باشلار ۱۸۸۴-۱۹۶۲» له‌کتیبی «کلپه‌ی

مۆم» دا له‌ سوژه‌ی یه‌کانگیری خه‌له‌تنشیپیک، یان مرۆقیکی یه‌کانگیری یه‌کتاگیر ده‌دویت که ناما‌ژه‌یه بۆ سوژه‌ی شاعیر، چاوی برپوه‌ته کلپه‌ی مۆمه‌که و له‌ رێگه‌ی تیرامانه‌وه به‌دوای شیعرگه‌راییی بوون و جیهاندا ده‌گه‌ریت، لای باشلار شیعرگه‌راییی شوین با‌به‌تیکی گرنه‌گه، یه‌کتاگیره که به‌هزی به‌هیزکردنی هۆشمه‌ندی و خه‌یال و تیرامانه‌وه ده‌یه‌ویت بگاته سه‌روو ماده‌ و رووه‌و جیهانیکی هیولی پروات و له‌ رێگه‌ی ئۆنتۆلۆژیای خه‌یال و کیمیای خه‌ونه‌وه بگاته هۆشمه‌ندی گه‌ردوونی، کلپه‌ی مۆمه‌که له‌ به‌رچاویدا رستیک و پینه‌ی جو‌راوجۆر ده‌خاته روو، خه‌یال لای باشلار له‌نویوه له‌ قوولایی و پینه‌ی شیعییه‌وه هه‌له‌ده‌قوولیت و یه‌کتاگیره خه‌ودیتوه‌که له‌ وینه‌دا، به‌ره‌مه‌تیکی په‌تی و خه‌یالی ره‌ها ده‌دۆزیته‌وه، لێره‌دا باشلار کار له‌سه‌ر جه‌مسهری خه‌یالی و جه‌مسهری نا‌گایی ده‌کات، کاتیک خه‌ودیتوه یه‌کتاگیره‌که، یان خه‌و به‌ کلپه‌ دیتوه‌که بۆ کلپه‌ی مۆمه‌که ده‌دویت، ئه‌وی راستی بیت، ئه‌و بۆ خۆی خۆی ده‌دویت، ئه‌م دیمه‌نه لای باشلار دیمه‌نی شاعیریکه، یان خه‌ودیتوه‌یه‌که که هه‌ولێ فراوانکردنی زمان و جیهان ده‌دات و له‌ رێگه‌ی تیرامانی له‌ چاره‌نووسی کلپه‌که‌وه گوزارشت له‌ جوانیه‌کانی جیهان ده‌کات، باشلار له‌م با‌به‌ته‌دا هاوکات له‌ زنده‌خه‌و و بنه‌مای نیرینه‌ی (ئه‌نیموس) و بنه‌مای میینه‌ی «ئه‌نیماس» سه‌باره‌ت به‌ جیهان ده‌دویت، پیتی وایه‌ پرێک له‌ خه‌ون له‌ «ئه‌نیموس» دا هه‌یه، برپکی زۆر گه‌وره‌تر له‌ زنده‌خه‌و.

ئەنئىمما، لەم كەشەدا، گىيانى بىركەرەوھى شاعىر، يان خەو دىتوو كاتى لە لا قوول دەبىت و يادەوھرى و وئىنەكان بە يەك دەگەن و لەگەل يادگەدا پەي بە توانەوھى خەيال دەبات، دەشىت باشلار لەم نووسىنەدا بىرۆكەى ھەستى «ئەنئىمما و ئەنئىموس»ى لە [كارل گۆستاف يـۆنـگ ۱۸۷۵-۱۹۶۱] وەرگرتبىت، يۆنگ پىي وائە وئىنەى روح لای ئافىرەت خۆى نىرېنەى «ئەنئىموس، وئىنەى روح لای پىاودا مئىنەى، ئەنئىمما» و مرۆف خاوەن رەگەزى نەىيە و ئافىرەت لە ناخىدا خاوەن ھەستىكى نىرېنەى «ئەنئىموس»، ئەمەيش مەلكردەنە بۆ پىا و بەشىوھىك لەگەل ئەو ئەنئىموسەى خود و ناوھوھىدا دەسازىت، پىاويش بە ھەمان شىوھى لە ناوھوھىدا خاوەن ئەنئىمماىە و مەىلى بۆ ئەو مئىنەى دەچىت كە جوړىك لە ھاوسەنگى لە ناخىدا لەگەل وئىنەكىدا جىبەجى دەكات بەم شىوھى ڙن و پىا و لە يەك دەگەن، بەلام باشلار بىرى زۆرتى شىعەرگەراىى بە ئەنئىمماو پەيوھست دەكات، واتە شىعەرگەراىى بىرى زۆرتى رەگەزى مئىنەى لەخو دەگرتى، كرىدى شىعەر و شىعەرگەراىى لەلای ھەر شاعىر و بىرمەندىك بەشىوھى و شىوازىكى جىاواز باسى لىئوھ دەكرىت، لای «پۆل ڤالېرى ۱۸۷۱-۱۹۴۵» شاعىر لەنئىو مئىشكى، يان زەىنىدا رىستە دروست دەكات نەك وشە، بەلام «ژىل دۆلۆز ۱۹۲۵-۱۹۹۵» لە كوړىكدا لە بارەى داھىنان دەدووت و توماركراوھ و لە (يوتوب)دا ھەىە، دۆلۆز لە چەندان بوارى ھونەرى و ئەدەبى دەدووت و ھەلبەت لای دۆلۆز فەلسەفە زۆرتى

خولقاندنى چەمكەكانە، پىي وائە كرىدى ھونەرى و ئەدەبى سەرھتا لە ھزر و بىرۆكەوھ سەرھەلدەدات، ئەم روانىنەى دۆلۆز لە ھزر و ئۆنتۆلۆژىيەى ھاىدگەرەوھ سەرچاوى گرتوھ، چونكە لای ھاىدگەر شىعەر جوړىكە لەبىركردەوھ، واتە زمانە، دواتر دۆلۆز جەخت لەسەر ھەلدانى كىتلە= يان بارستايى دەكات، بۆ نمونە شىوھكار و ھەلدانى ھىلى رەنگەكان كە رووداو دروست دەكات.

سەنەما بە ھەمان شىوھى لە رىگەى ھزر، يان بىرۆكەوھ بارستايى جوولەكان و مەوداى كات و شوپن و گىرەنەوھكان، رووداوىكى ناوازە دەخولقەين، واتە لای دۆلۆز، ھونەرمەند، يان ئەدەبى بارستايى گەلىك لە ھەلچوون و ھەست و دركپىكرەوھكان دادەھىتەت لە رىگەى ئەو ماددانەى كە ھونەرەكەى لىي فۆرمۆلە دەبىت، لای دۆلۆز ئىحساس، يان ھەست گرنگە، ئەوھ ھەستە كە ماددەكان رەنگرېژ و رەنگاوپرەنگ دەكات، بوارى، يان كرىدى شىعەرگەراىى بە ھەمان رىچكەدا تىدەپەرىت، ھزر و بىرۆكە و ھەلدانى كىتلەى زمانى و خولقاندنى رووداو، بەلام رووداو وئىنەگەلىكى ھزرى دەنەخشىنەت و ھەلبەتە كىتلەى زمانى لە بوارى شىعەرە لە رىگەى ھەستەوھ بارگاوى كراوھ و رووداويش ھەلگى كۆمەلىك و پىناكردن و دنباىنىيە، بەلام دۆلۆز ھەمىسان لە پاراستنى كارى ھونەرىدا سەود لە بۆچوونەكانى ھاىدگەر وەرەگرتى، كارى ھونەرى دواى بەرھەمھىنانى دەمئىنەتەوھ و لە رىگەى كەسىكى ترەوھ پارىزگارى لى دەكرىت، نەك

خودى ھونەرمەندەكە، كەسىكى تر كە بە بىنىنى دووچارى سەرسورمان دىت، بە تايبەتى كاتىك چاوى بە نائاسايىيەك دەكەووت لە ئاسايىيەكدا، يان كاتىك رووداوى ھەقىقەتىك لە كارىكى ھونەرىدا دەدۆزىتەوھ، ھاىدگەر پىي وائە كارى ھونەرى بوونىكى سەربەخۆى ھەىە لەوھى كە داھىتەناوھ و لەوئىش كە دەبىنىت، واتە كارى ھونەرى بنىادىكى سەربەخۆى ئۆنتۆلۆژىيە، بۆىە ھاىدگەر لە كىتبى (ئەسلى كارى ھونەرىدا) بەشىوھى رووداوىك كار لەسەر تابلۆى پىلاوھەكەى ڤان كوڤ دەكات و بە زەوىيەوھ دەبىلكنىت، كەواتە ھەمىشە لەنئىوان دەق و خوئىنەردا پىوھندىيەكى بەھىز ھەىە، پىوھندىيەك لەسەر بنەماى بەرھەمھىنان دامەزراوھ، چونكە وەك گوتم شىعەرگەراىى ئەو ھىزە زمانىيە ناديارەى كە لەپانتايى دەقدا لە ميانى تۆرە پەيوھندىيەكانى واژە و رىتم و ھەلخزانى دەلالى و پىكھاتە و بنىادە ناوھكىيەكانى دەق و ديار و ناديار و ئامادەىي و پىوار، يان لەمىانى ھىماىنى يارىكردن بە وشە و زماندا دەگەرىت لەبەر ئەوھى شىعەر دەقىكى والاىە و والاىيەكى بى كۆتايى تىداىە، وەرگر لە ھەر خوئىندەوھەكدا بەشىك لە شىعەرگەراىى دەدۆزىتەوھ، ئەم بابەتەى سەرەوھ پىوھندى بە بۆچوون و روانىنى «كەمال ئەبو دىب»ەوھ ھەىە كە لە نووسىنىكدا بەناوى شىعەرگەراىى و بۆشايى، جەخت لەسەر «مەوداى شلەژا» دەكات، بەلام من پىم وائە كەمال ئەبو دىب لەسەر ھەمان بىرۆكەى ئىنگاردن و ئايزەر كاردەكات، كە پرواىان وائە

دهق هه‌لگري کۆمه‌لیک بۆشاییه، بۆشایی سپی، ئەوه خوینهره ئەم بۆشایی و مه‌ودا شله‌ژاوانه پر ده‌کاته‌وه که لیوانلیتون له ره‌گه‌ز و توخمی شیعرگه‌راییی، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم بۆشاییانه هانی خوینهر ده‌ده‌ن.

بۆ زباتر تیرامان و بیرکردنه‌وه و به‌ودا‌گه‌ران که له‌بنه‌ره‌تدا پیتوه‌ندی به‌توانه‌وه‌ی ئاسۆکانه‌وه هه‌یه‌ لای «گادامیر»، یان ئاسۆی چاوه‌روانی لای «یاوس» و «ئایزه‌ر».

جاک دریدا له‌سالی هه‌شتاکاندا له‌کۆرتیکی گادامیردا سه‌باره‌ت به‌توانده‌وه‌ی ئاسۆکان، به‌شدارێ ده‌کات و دژی گریمانه‌ و زانینی پێش‌شوه‌خت و ئاماده‌یی مانا ده‌وه‌ستیت، دریدا پیتی وایه‌ ئەوه به‌دحالیی‌بوونه هانی وه‌رگر ده‌دات له‌بوا‌ری ته‌ئویل و ته‌ئویل‌کاریدا به‌ودا‌چوون بکات نه‌ک س‌ازان، چو‌نکه‌ لای دریدا «دال» له‌«مه‌دلول» و واتای جی‌گی‌ر و دیاری‌کرا‌ودا پ‌چ‌را‌وه و به‌وه‌په‌ری ئازادیه‌وه‌ه نو‌قم ده‌بیت و دووباره سه‌ره‌له‌نده‌داته‌وه، واته‌ داله‌کان له‌جوولنه‌ و گۆ‌زان و وه‌رگ‌ی‌رانی به‌رده‌وامدان، بۆیه‌ لای دریدا واتا تا هه‌تایه‌ دو‌اخ‌را‌وه، بۆیه‌ چه‌مکی ئاماده‌یی ره‌ت ده‌کاته‌وه، چو‌نکه‌ له‌ئاماده‌یی «ئاخاوتن»‌ی تیوری ئەفلاتوونه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، دریدا جه‌خت له‌سه‌ر کرده‌ی نووسین ده‌کات، نووسین وه‌ک پانتاییه‌کی کراوه هه‌میشه‌ شیاوه‌ یاریه‌کانی هه‌له‌شانه‌وه‌گه‌راییی ئاراسته‌ی بک‌ریت، ده‌شێ چه‌مکی به‌دحالیی‌بوون، که‌ دریدا له‌بوا‌ری را‌قه و هه‌له‌شانه‌وه‌گه‌راییدا جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کات له‌بۆچوونه‌که‌ی «ئینگاردن»‌ه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبیت،

به‌لام شیعرگه‌راییی پۆست‌مۆدێرنه، یان شیعرێ پۆست‌مۆدێرنه وه‌ک روانین و دنبا‌یی‌نی له‌نیهیلستی «نیت‌شسه» و ئۆنتۆلۆژی «هایدگه‌ر»‌ه‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گریت، هه‌روه‌ها له‌هزر و گۆشه‌نیگا و جیهان‌بینییه‌کانی بیرمه‌نده‌کانی پۆست‌مۆدێرن له‌وانه «دۆلۆز» و «لیوتار»، بۆیه‌ شاعیری پۆست‌مۆدێرنه گومان و نیگه‌رانییه‌کانی خۆی ده‌نوسیت‌ه‌وه و پیتی وایه‌ له‌جیهاندا هه‌یج راستیه‌ک بوونی نییه، ئاخ «مروفت‌خاوه‌ن بوونیککی می‌ژوویی و پێژه‌ییه، توانستی در‌ک‌کردنی حه‌قیقه‌تی ره‌های نییه» یان بوونه‌وه‌رێکه‌ خاوه‌ن بوونیککی بێ‌بنه‌ره‌تی پو‌وج و به‌تال، چ‌رکه‌یه‌ک به‌رپۆیه‌ تپیدا له‌نیو ده‌جیت، بۆیه‌ شاعیرانی پۆست‌مۆدێرن له‌رێگه‌ی پارادۆکس و هاودژییه‌وه له‌ده‌سه‌لاتی ئایدیۆلۆژی و گ‌یرانه‌وه‌ گه‌وره‌کان ده‌ده‌ن، به‌دوای ئازادیه‌کانی تاکدا ده‌گه‌رین، بۆیه‌ شیعرگه‌راییی پۆست‌مۆدێرن، ده‌رچوونه‌ له‌چوارچێوه‌ی باو و ئاسایی، کارکردنه‌ له‌سه‌ر پ‌ن‌ته‌کانی سه‌رسامی و نامۆیی و گوم‌راییی، شیعر چۆن له‌رێگه‌ی میتافۆرمه‌وه، جیا‌وازی و نا‌کۆک و ناشیاوه‌کان ده‌خاته‌روو، پۆست‌مۆدێرن زۆتر کار له‌سه‌ر جوانی جه‌سته‌ ده‌کات، جه‌سته‌یه‌ک که‌ له‌سه‌رده‌می «قدیس ئۆگستین»‌ه‌وه فه‌رامۆش‌کراوه و روح‌شوتنی گرتووه‌ته‌وه، بۆیه‌ جه‌سته‌ لای پۆست‌مۆدێرنه‌کان شو‌تینگه‌ی جوانی و ئی‌رۆتیکایه، شاعیری پۆست‌مۆدێرن به‌بێ‌باکی له‌چێژی جه‌سته و پۆرنۆگرافیا و ئی‌رۆتیکا ده‌دویت و پیتوه‌ندی خوینهر و چێژی جه‌سته‌یی ده‌ق، هاوکات خوینهر،

یان وه‌رگر له‌لای ره‌خنه‌کاره بیرمه‌نده‌کان پۆلین ده‌ک‌ریت، جو‌ره‌کانی خوینهر به‌پیتی ئاستی مه‌عریفی و چۆنیه‌تی بیرکردنه‌وه، لای «رۆلان بارت» خوینهری «هیدۆنی» - شه‌هوه‌تی، ل‌ب‌دوی، لای ئی‌م‌ب‌رتۆ ئیکۆ خوینهری «ئموونه‌یی» که‌ پیتوبسته به‌وتیستگه مه‌عریفییه‌کانی دانه‌ردا تپ‌په‌ر‌بووبیت، ئایزه‌ر خوینهری ناوه‌کی، وولف خوینهری چاودیر، می‌شال رېقتاتیر خوینهری سه‌رکه‌وتوو، بارت وپ‌رای هیدۆنیه‌تی خوینهر پیتی وایه‌ وه‌رگر «بری» نییه، واته‌ نه‌ بێگه‌رد و نا‌پاک، نه‌ پیس، لای بیرمه‌نده‌کانی جیهانی را‌قه‌چ‌ندان جو‌ری تر له‌خوینهر ده‌ست‌نیشان‌کراوه، وه‌ک خوینهری گریمانه‌کراوه، خوینهری گشتی و واقیعی و ئایدیۆلۆژی، به‌لام گ‌رن‌گ ئەوه‌ پیتوه‌ندییه‌ چالاکیه‌ که‌ له‌نیوان ده‌ق و وه‌رگردا هه‌یه، ئەگه‌ر تیکست نه‌خوین‌ریت‌ه‌وه، هه‌لبه‌ته‌ له‌ره‌فه‌کانی کتیب‌خانه‌دا ده‌مینیت‌ه‌وه و تۆزی له‌سه‌ر ده‌نیشیت، لێره‌دا به‌رله‌وه‌ی روو له‌جیهانی شیعر «کراکه‌»‌ی په‌زا‌عه‌لی پو‌ور بکه‌م - پیتم باشه‌ بلیم نووسین خۆی له‌خویدا کرده‌یه‌کی «ده‌قئاویزان»‌ه، له‌به‌ر ئەوه‌ی دانه‌ر خوینهری‌کی کارا و چالاکیه‌ و به‌رده‌وام له‌کانیاوه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی مه‌عریفه‌ ده‌نۆشیت. ئەم‌حاله‌ته‌ش پیتوه‌ندی به‌جوانی و دنبا‌یی‌نی و ژیان و ژبان‌کردنه‌وه هه‌یه، که‌واته (له‌سه‌ر رووی ئەم‌جیهانه‌ نه‌ ده‌قیکی په‌تی هه‌یه، نه‌ ره‌گه‌زێکی پاک و بێگه‌ردی مرۆیی)، ده‌توانم بلیم هه‌ر تیکستی‌ک له‌رێگه‌ی فۆرم و بنیادی جیا‌وازه‌وه هه‌لگ‌ری پرشن‌گه‌لیکی تیکسته‌کانی پیتش

خوبه‌تی، هه‌تا له‌م نووسینه‌دا ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌وێت که‌ چۆن هزر و بێرکردنه‌وه‌کانی «دیلتای» له‌لای «هایدگهر» به‌ فۆرم و بنیادیکی جیاواز گوزارشتی لێ ده‌کریت، یان هزر و بۆچونه‌کانی «ئینگاردن» له‌لای هه‌ریه‌ک له‌ نایزه‌ر و جاک دریدا، یان ئه‌و بایه‌خ و گرنگییه‌ی که‌ له‌لای یه‌دوللا روئیایی به‌ خودی تاقه‌ وشه‌ ده‌دریت، له‌ بنه‌ره‌تدا «ستیفان مالارمییه» ی شاعیری هێمایینی فه‌ره‌نسی، ئه‌م گرنگییه‌ی به‌ تاقه‌ وشه‌ داوه‌ و له‌ رسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ شیعرییه‌کاندا هه‌ولێ داوه‌ جوژیک له‌ لێک‌خشاندن له‌ نێوان پێوه‌ندی وشه‌کاندا بسازینیت، هه‌م له‌ رووی رېتمه‌وه‌ هه‌م وه‌ک بلاچ و دره‌وشانه‌وه‌، به‌ لێک‌نێکردنه‌وه‌ی هاو‌دزییه‌کانی وه‌ک، سارد و گه‌رم، تاریکی و رووناکی.

له‌م خۆیندنه‌وه‌ی «کراکه» ی ره‌زا عه‌لی پوور ناتوانم به‌ قوولی ئاور له‌ ئه‌زموونی نوێی شیعری ره‌ژه‌ه‌لاتی کوردستان بده‌مه‌وه‌، چونکه‌ بایی ئه‌وه‌نده‌ داتا و زانیاری و تیک‌ستم له‌ به‌رده‌ستدا نییه‌، به‌ تابه‌تی ئه‌زموون و تیک‌سته‌کانی دوا‌ی هه‌ولێ شیعرییه‌ نوێکانی سواری ئیلخانی زاده‌ و شیعره‌کانی مارف ئاغایی و ژیل‌احسینی و جه‌لال مه‌له‌کشا، پاشان ئیبراهیم ئه‌حمه‌د نیا، کامبیزی که‌رمی، به‌لام به‌پیتی توانایی له‌ پێگه‌ی فه‌یس بووک و چه‌ند کتیب و سه‌رچاوه‌یه‌ک لێره‌ و له‌وی ئاشنایه‌تیم له‌ گه‌ل هه‌ندیک ده‌قی شاعیرانی ره‌ژه‌ه‌لات په‌یدا‌کردووه‌، ده‌توانم له‌ باری به‌ره‌م و به‌خشه‌کانیا‌نه‌وه‌ شتیک بلێم، چونکه‌ کۆمه‌لێک ده‌نگ و شاعیری خاوه‌ن توانست هه‌ن که‌

خاوه‌ن ئه‌زموون و ستایلی تابه‌ت به‌ خۆیان، له‌وانه‌ په‌رویز زه‌بیح غولامی که‌ به‌ شێوازیکی تابه‌ت و جیاواز گوزارشت له‌ بوون و مه‌رگ و جوانی ده‌کات، هه‌مه‌ سالح سووزنه‌ی له‌ شیعره‌کانیدا سوودی له‌ ته‌کنیکه‌کانی فۆرمالیسته‌کانی رووس و هزری هه‌له‌وشانه‌وه‌گه‌راییی وه‌رگرتووه‌ و خاوه‌ن جیهان و ستایلی خوبه‌تی، یوونس ره‌زایی خاوه‌ن ستایل و جیهانیکی تابه‌ته‌ندی شیعرییه‌، فه‌ره‌یدوون ئه‌رشه‌دی له‌ نامه‌کانی غوره‌تدا شیعره‌ ناسکه‌کانی دیار و به‌رچاوان، ئه‌نوه‌ر عه‌ره‌ب و شیعر و گێرانه‌وه‌ جوانه‌کانی، له‌ هه‌مان کاتدا هه‌ولێ شیعرییه‌ جوانه‌کانی هه‌ریه‌ک له‌ قاسم تاباک و شوعه‌یب مېرزایی و یوونس حسینی. من له‌ داوه‌ری شیعری ره‌ژه‌ه‌لاتدا ئاشنایه‌تیم له‌ گه‌ل به‌ره‌مه‌کانی دوو ده‌نگی گه‌نجی شیعری په‌یدا کرد به‌ راستی جینگه‌ی ئومێدن، «به‌هه‌من حه‌یبی» زۆر به‌ وردی و ئیستیتیکی کاری له‌ ده‌قی «په‌یکه‌ر» دا کردبوو، هه‌روه‌ها خاتوو «ئه‌سمه‌ر ئیبراهیمی» شیعره‌کانی هه‌میشه‌ مۆسیقای غه‌ریزی و خۆرسکیان لێ ده‌رژیت. بێ گومان له‌ ره‌ژه‌ه‌لات کۆمه‌لێک هه‌ول و ده‌نگ و ئه‌زموونی نوێی شیعری هه‌ن، ده‌شیت من ئاگاداری سه‌رجه‌م هه‌ولێ‌کان نه‌بم و داتا و زانیاریم له‌ باریانه‌وه‌ نه‌بیت، هه‌روه‌ها شیعره‌ جوانه‌کانی «به‌هار حسینی» کاتی خۆی خۆیندنه‌وه‌یه‌کم بۆ کتیبیکی کرد و له‌ گو‌فاری رامان بلاوکرایه‌وه‌. خسته‌ن‌رووی ئه‌م زانیارییه‌ ده‌ریاره‌ی شیعری نوێی ره‌ژه‌ه‌لاتی کوردستان، که‌ به‌ شێوازیکی برووسکه‌یی ئامازه‌م بۆ کردن،

مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ بلێم کارکردنم له‌سه‌ر ده‌قی «کراکه» ده‌ستنیشانکردنی ده‌نگیکه‌ له‌ شیعری ره‌ژه‌ه‌لات، ده‌شیت منی شیعری لای ره‌زا عه‌لی پوور زۆتر سوودی له‌ هزر و ته‌کنیک و زمانی شارستانی و دنیا‌بینییه‌کانی ئه‌زموونی نوێی شیعری فارسی و جیهانی وه‌رگرتیت، به‌ تابه‌تی له‌ شه‌پۆلی شیعری هه‌جم و زمانی و وینه‌ و ته‌کنیکه‌کانی دادایی و سووریا‌لیزم و... تاد مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ بلێم شیعر، یان کرده‌ی نووسین هه‌میشه‌ له‌ بازنه‌ی «ده‌قئاوێزان» دا ده‌خولیته‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نووسه‌ر به‌رله‌وه‌ی دانه‌ر بیت، خۆینه‌ریکی چالاک و کارایه‌ و سووژه‌ش له‌ گو‌ران و گو‌رانکارییه‌کی به‌رده‌وامدایه‌، کاربگه‌ری حاله‌تییکی ئاساییه‌، به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه‌ منی شیعر چۆن ده‌توانیت ده‌قیکی به‌ فۆرم و بنیاد و دنیا‌بینی و زه‌ینییه‌ت و خه‌یالگه‌یه‌کی جیاواز بخولقیینیت، ئه‌وه‌ته‌ یه‌دوللا روئیایی له‌ دیمانه‌یه‌کدا له‌ شیعردا جه‌خت له‌سه‌ر وه‌لانانی «ره‌وانبێژی» ده‌کات، که‌چی «پۆل قییرلین ۱۸۴۴-۱۸۹۶» چه‌ندان سال به‌ر له‌ ئیستا گوتوویه‌تی پشت ملی ره‌وانبێژی ده‌گرم و له‌ شیعر و ده‌ده‌ری ده‌نێم.